

Сіваченко Д. Р.

студентка І-го курсу факультету підготовки слідчих органів внутрішніх справ
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРИНЦИПИ ТА ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Поряд з державними органами, які вирішують поточні та перспективні питання господарської діяльності, техніки, освіти, науки, обороноздатності, зовнішньої політики тощо, у державі існують також органи, що створюються тільки з метою охорони й захисту права — діяльності, що називається правоохоронною. Особливе місце серед правоохоронної діяльності займає адвокатська діяльність (Гель А. П., Семаков Г. С., Кондракова С. П. Судові та правоохоронні органи України. Навчальний посібник, К., 2004).

Принципи та засади здійснення адвокатської діяльності

1. Адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

2. Адвокат України здійснює адвокатську діяльність на всій території України та за її межами, якщо інше не передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або законом- давством іноземної держави.

3. Адвокат може здійснювати адвокатську діяльність індивідуально або в організаційно-правових формах адвокатського бюро чи адвокатського об'єднання (організаційні форми адвокатської діяльності).

4. Адвокат іноземної держави здійснює адвокатську діяльність на території України відповідно до цього Закону, якщо інше не передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. (Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» ст. 4)

Оскільки закони повинні відповідати Конституції, а її норми є нормами прямої дії, то принципом діяльності адвокатури слід вважати принцип верховенства права. верховенства права. Для адвокатів принцип верховенства права набуває особливого значення, оскільки вони мають спрямовувати свою діяльність на захист загальноновизнаних принципів і норм міжнародного права, основним пріоритетом якого є права і свободи людини і громадянина. Визнання та дотримання цього принципу є однією з основних ознак правової держави, у побудові якої, керуючись своїм конституційним призначенням, бере активну участь адвокатура. В Основних положеннях про роль адвокатів наголошується на обов'язку уряду країни забезпечити адвокатам можливість здійснювати професійні обов'язки без залякування, перешкод, завдання турботи і недоречного втручання.

Цей принцип забезпечується насамперед недержавним характером формування адвокатури як недержавного самоврядного інституту, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, сутність якого полягає в тому, що юридична допомога, захист прав і законних інтересів особи здійснюються представниками незалежної юридичної професії.

Законність адвокатської діяльності визначається тим, що допомогу своєму клієнтові адвокат повинен надавати виключно законними способами, додержуватися дотримання тих прав і свобод людини, що проголошені у Конституції України, визначені чинним законодавством і міжнародно-правовими актами, ратифікованими Україною. Законні способи захисту — це

способи, які застосовуються: 1) відповідно до закону та 2) з метою з'ясування усього, що свідчить на користь клієнта, спростовує обвинувачення підзахисного чи пом'якшує його відповідальність. Незалежність адвокатів при виконанні своїх функцій полягає насамперед у незалежності адвокатури від органів виконавчої і судової влади, а також об'єднань громадян (політичних партій, рухів і інших громадських організацій).

Принцип уникнення конфлікту інтересів у адвокатській діяльності проявляється перш за все у конституційних завданнях адвокатури щодо забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги.

Підвищена моральна і правова відповідальність адвоката за дотримання вимог професійної етики становить сутність принципу конфіденційності. Обов'язок виконання професійних стандартів і етичних норм прямо проголошується чинним законодавством. Їхнє порушення може стати основою для дисциплінарного провадження щодо адвоката. Українська держава, відповідно до норм чинної Конституції, визнала головним своїм обов'язком забезпечення прав і свобод людини, що визначає зміст і спрямованість її діяльності. Адвокатура як правовий інститут, головне призначення якого полягає в сприянні захисту прав і свобод громадянина та людини повинна зайняти відповідне місце в системі правосуддя. Незалежність адвокатури як правового інституту визначається, насамперед, наділенням її відповідними правовими функціями, які б давали можливість реалізувати програму захисту прав і свобод громадян.